

- 3) Zadaniem sądu odsyłającego jest zbadanie, czy nałożony na pracodawcę obowiązek udostępnienia organowi krajowemu uprawnionemu do kontroli warunków pracy rejestru czasu pracy w taki sposób, aby umożliwić natychmiastowy wgląd do niego, może być uznany za konieczny do celów wykonywania przez ten organ zadań z zakresu kontroli, przyczyniając się do bardziej skutecznego stosowania przepisów dotyczących warunków pracy, w szczególności czasu pracy, a jeśli tak, to czy sankcje nałożone w celu skutecznego stosowania wymogów określonych w dyrektywie 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy są zgodne z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău
(Rumunia) w dniu 15 stycznia 2014 r. – Municipiul Piatra Neamț przeciwko Municipiul Piatra Neamț/
Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Sprawa C-13/14)

(2014/C 261/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacă

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Municipiul Piatra Neamț

Druga strona postępowania: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014 r., Trybunał (ósma izba) stwierdził oczywistą niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-167/14)

(2014/C 261/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i E. Manhaeve)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie podjąwszy wszelkich działań koniecznych w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w dniu 25 października 2007 r. w sprawie C-440/06 Komisja przeciwko Republice Greckiej, nie wypełniła zobowiązań ciążących na niej na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE;
- nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji wskazanej kary w wysokości 47 462,40 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-440/06 poczynawszy od dnia, w którym zapadnie wyrok w niniejszej sprawie, do dnia wykonania wyroku w sprawie C-440/06;

- nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji dziennego ryczałtu w wysokości 5 191,20 EUR począwszy od dnia wydania wyroku w sprawie C-440/06 do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie bądź do dnia wykonania wyroku wydanego w sprawie C-440/06, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jeśli chodzi o sposób obliczenia kary, Komisja powołuje się na:

A – Znaczenie przepisów prawa, które zostały naruszone, takich jak art. 3 i 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾, która dotyczy zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych oraz oczyszczania i odprowadzania ścieków z niektórych sektorów przemysłu. Celem tejsze dyrektywy jest ochrona środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania wspomnianych powyżej ścieków.

Komisja utrzymuje, że odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków (tzn. ścieków, które nie zostały poddane procesowi oczyszczania z braku zintegrowanych systemów zbierania lub oczyszczalni ścieków) do wód powierzchniowych prowadzi do zanieczyszczenia charakteryzującego się brakiem równowagi tlenowej, podczas gdy dopływ składników odżywczych (w szczególności związków azotu i fosforu) wpływa znacznie na jakość takich wód i związanych z nimi ekosystemów (narażając na niebezpieczeństwo przykładowo populację ryb).

Ponadto jeśli chodzi o ścieki, które zostały poddane niedostatecznemu oczyszczaniu (oczyszczalnie, które nie dokonują oczyszczania wtórnego lub które dokonują oczyszczania wtórnego niezgodnego z normami), samo zastosowanie oczyszczania pierwotnego nie jest wystarczające, by móc uniknąć wszelkiego ryzyka zanieczyszczenia i pogorszenia jakości wody i powiązanych ekosystemów. Nadmierne odprowadzanie składników odżywczych (związków fosforu i azotu) do wód powierzchniowych stanowi bowiem główną przyczynę wzrostu zjawiska eutrofizacji (zwiększonego rozwoju alg i roślin wodnych), co powoduje wzrost ryzyka braku równowagi tlenowej w wodzie, wyginiecia populacji ryb i innych organizmów wodnych oraz szkód ponoszonych przez powiązane ekosystemy lądowe. Właśnie z tego powodu art. 4 dyrektywy 91/271/EWG przewiduje, że ścieki komunalne pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) ponad 15 000 mogą być odprowadzane dopiero po poddaniu ich oczyszczaniu wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu.

Zdaniem Komisji zbieranie i oczyszczanie wszystkich ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji greckich o RLM ponad 15 000 mają istotne znaczenie dla zachowania i poprawy jakości wód powierzchniowych, ekosystemów wodnych i ekosystemów lądowych, które zależą bezpośrednio od wód, o których mowa, lecz także dla zapewnienia pełnego i prawidłowego stosowania innych dyrektyw Unii Europejskiej.

Niemniej mimo poczynionych starań i środków podjętych przez władze greckie w ostatnich latach, jednoznaczne jest, że w chwili obecnej sześć aglomeracji o RLM ponad 15 000 (w tym pięć położonych w regionie wschodniej Attyki, która stanowi jeden z najgęściej zaludnionych regionów w Grecji) z 23 aglomeracji będących przedmiotem wyroku z dnia 25 października 2007 r. nie jest zgodnych z przepisami art. 3 i 4 dyrektywy 91/271/EWG. Równoważna liczba mieszkańców tych sześciu aglomeracji wynosi 124 000 (16 000 w Lefkimmi, 25 000 w Nea Makri, 17 000 w Markopoulo, 20 000 w Koropi, 18 000 w Rafinie i 28 000 w Artemidzie).

B – Skutki naruszenia dla ogólnych i szczególnych interesów: niekompletne wykonanie wyroku Trybunału w sprawie C-440/06 stanowi istotne ryzyko zanieczyszczenia środowiska naturalnego i ma skutki dla zdrowia ludzkiego. Zdaniem Komisji niekompletne wykonanie wyroku Trybunału w sprawie C-440/06 prowadzi do eutrofizacji wód powierzchniowych, co może zagrozić między innymi dobrej sytuacji ekologicznej i chemicznej, jak również zachowaniu ekosystemu wodnego i ekosystemu lądowego. W konsekwencji Komisja uważa, że niekompletne wykonanie wyroku może wpłynąć na wprowadzenie w życie innych dyrektyw Unii Europejskiej, w tym dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r., która ustanawia ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽²⁾, dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach⁽³⁾ i dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽⁴⁾.

Ponadto Komisja utrzymuje, że niekompletne wykonanie wyroku Trybunału zagraża możliwości korzystania przez obywateli z wód powierzchniowych, które są wystarczająco czyste, by umożliwić uprawianie rekreacji (wędkowanie, pływanie, żeglarsstwo, spacerowanie itd.). Prawdopodobne jest również, że niekompletne wykonanie wyroku wpływa zarówno na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jak i na samo zdrowie ludzkie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 327, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 64, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 12 maja 2014 r. – Eleonore Prüller-Frey przeciwko Norbertowi Brodnigowi i Axa Versicherung AG

(Sprawa C-240/14)

(2014/C 261/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Eleonore Prüller-Frey

Strona pozwana: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych⁽¹⁾, art. 3 lit. c) i g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 785/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych⁽²⁾, a także art. 1 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r.⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że roszczenia odszkodowawcze osoby poszkodowanej,

— która była pasażerem statku powietrznego startującego i lądującego w tym samym miejscu w danym państwie członkowskim,

— która była przewożona przez pilota nieodpłatnie,

— w sytuacji gdy celem lotu było obejrzenie z lotu ptaka nieruchomości, w związku z zaplanowaną wraz z pilotem transakcją dotyczącą tej nieruchomości, oraz

— która doznała obrażeń ciała w wyniku runięcia statku powietrznego na ziemię,

należy oceniać wyłącznie na podstawie art. 17 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., a przepisy prawa krajowego nie znajdują zastosowania?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1):

2) Czy art. 33 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i art. 67 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściwość do przeprowadzenia postępowania i wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie roszczeń odszkodowawczych opisanych w pytaniu 1) powinna zostać zbadana wyłącznie w świetle art. 33 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r.?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1):